

відповідач отримує право на подання апеляційної скарги на його скасування.

А тому слід погодитися з висловленою у юридичній літературі позицією, що позивач і відповідач нерівні у праві на апеляційне оскарження рішення суду - позивач може оскаржити рішення в апеляційному порядку в той момент, коли відповідач подаватиме заяву про перегляд заочного рішення до суду першої інстанції, у зв'язку з чим можливе виникнення подвійного провадження - в суді першої інстанції за заявою про перегляд заочного рішення відповідача та в апеляційній інстанції за скаргою позивача.

Виходячи з викладеного, можна зробити висновок про необхідність оптимізації цивільного процесуального законодавства України у відповідному напрямку.

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ СІМЕЙНИХ КОНФЛІКТІВ

Гороховська Т.В., к.педн., доцент, професор кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін ННПП НАВС Воробей В.М, студент ННПП НАВС

Поняття «конфлікту сім'ї» - майже у кожній людині викликає негативне ставлення. Сімейним конфліктом, як правило, вважають різке загострення суперечностей двох членів сім'ї, відстоювання ними своєї думки у процесі розв'язування певної проблеми, яка є особистісно - значимою для кожного учасника сімейного конфлікту. Сімейні (подружні) конфлікти є одним із конкретних випадків конфлікту між чоловіком і жінкою, тобто гендерного конфлікту.

Дослідження сімейних конфліктів, способів їх вирішення, вивчення та порівняння чоловічих та жіночих поглядів на їх подолання є дуже актуальним у сьогодишньому суспільстві, де відсоток одружень у віці 1835 років майже дорівнює відсоткові розлучень.

Є.В.Юркова та І.С.Кленина вважають, що Гендерні конфлікти, в більшості, викликані потребою у перерозподілі традиційних жіночих та чоловічих ролей. Розуміння шлюбу чоловіком та жінкою, як відомо, дуже відрізняється. Гендерні особливості сприйняття шлюбу й, відповідно, сімейних ролей та очікувань у ньому, на думку І.С.Кона, напряду пов'язані з чоловічим та жіночим Я-образом, Я-концепцією. Вчений стверджував, що чоловічий Я-образ складається здебільшого з інформації про значення Я у трудових, ділових, професійних, спортивних та інтимних сферах Молоді чоловіки здатні переоцінювати свої здібності, як стосовно становища у групі, так і відповідно до особистих здібностей. А молоді жінки у Я-образі відображають здебільшого те, наскільки вони привабливі. Жіноча самооцінка як правило є досить скромною та реалістичною.

Дослідження Т.В.Андрєєвої наводять цікаві фактори моделювання чоловічого Я-образу здебільшого у сферах : «робота», «любов», «пізнання», з одночасним ігноруванням сфери, що пов'язана з сімейними ролями. Натомість жіночий Я -образ здебільшого формується навколо сфер : «любов», «сім'я», «діти», «матеріально

У. Харлі, виділяє кілька основних очікувань у стосунках з партнером. У чоловіків - це статеве задоволення, супутниця для відпочинку, приваблива дружина, ведення домашнього побуту чи моральна підтримка. А в жінок - це ніжність або атмосфера романтизму, піклування, можливість поговорити, чесність і відкритість, фінансова підтримка, відданість чоловіка сім'ї чи виконання ним батьківських обов'язків. На думку дослідника, часто невдачі молодих чоловіків та жінок у побудові сім'ї обумовлені просто незнанням потреб іншого.

Є багато причин, через які виникає подібне негативне відчуття. Серед них

конфліктувати страшно, бо можна й зовсім знищити відносини та втратити рідну та близьку людину;

конфліктувати погано, бо не хочеться отримати ярлик «сварливої», «истеричної» людини;

конфліктувати боляче (це приходиться до нас з минулого досвіду: сварки батьків, родичів; напруга, яка виникала при спогляданні конфлікту між рідними нам людьми).

Однак конфлікт, при вірному розумінні його природи і засобів вирішення, може стати початком розвитку набагато ближчих та гармонічніших відносин, він може надати можливість щось змінити, покращити своє особисте життя та життя всіх, хто навколо. Інколи ми не замислюємось над тим, що нам потрібно щось змінити, але саме конкретна конфліктна ситуація змушує нас це зробити.

Конфлікт дуже часто є банальним накопиченням особистого незадоволення, напруги, своєрідним сигналом, що далі так жити більше не можна. Варто прислухатись до такого сигналу і піти йому назустріч, а не втікати від нього, роблячи вигляд, що його не існує.

Ще однією проблемою є відсутність розуміння того, що свої негативні почуття гніву, роздратування, розпачу можна і потрібно обговорювати, виражати без шкоди для себе та оточуючих, що негативні почуття - це такі ж самі почуття, як і позитивні. Виявляти та обговорювати їх потрібно так само, як і радість, щастя чи любов.

Слід зазначити, що рольові конфлікти мають місце у всіх сферах життєдіяльності. Очікування кожної людини стосовно ролей супутників та власних ролей часто стають причинами виникнення все нових і нових конфліктів. Все це стає ще більш актуальним у наш швидкоплинний, нестабільний час, коли традиційні ролі трансформуються у нові, часто зовсім неочікувані, нетрадиційні для нашого суспільства. Серед них, наприклад, чоловік, що виконує сімейну роль домогосподарки; жінка, яка виконує соціальну роль політика чи підприємця; чоловік та дружина в сім'ї, що живе виключно нетривалими зустрічами на кшталт «гостьового шлюбу».

Сьогодніня спричинює безліч конфліктів, що пов'язані з новими статевими та соціальними ролями жінок. Тут має місце істотна розбіжність у співвідношенні соціальних очікувань від жінки, її внутрішньосімейними ролями та традиційними тендерними стереотипами.

П.П. Горностай виділив основні групи чинників, протиставлення яких веде до виникнення конфлікту. Серед них

1) організаційні (рольові стереотипи, чи соціальне прогнозувані

- 2) міжособистісні (взаємні рольові очікування, стилі взаємодії);
 - 3) особистіші (цінності, мотиви чи переживання людини).
- Отже, сімейний конфлікт є яскравим проявом гендерного конфлікту.

Ставлення чоловіків та жінок до сімейних конфліктів досить різняться через розбіжності у когнітивно-емоційних сферах. Під час сімейного конфлікту молоді люди обирають для себе одну з трьох моделей поведінки: 1) приховане переживання, що ховається за сильним бажанням зберегти шлюб, але з повною відсутністю можливості заявити про свої думки та бажання; 2) відстоювання своєї правоти та бажання змінити партнера, його думки та дії, що супроводжується агресією, зневагою та звинуваченнями; 3) банальне уникнення відносин, що ведуть до конфлікту, втеча від «гострих» тем.

Перший рік спільного життя та народження дитини є тими початковими кризовими періодами у спільному житті молодої сімейної пари, що супроводжуються виникненням безлічі конфліктогенних ситуацій.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ РЕЖИМУ ОКРЕМОГО ПРОЖИВАННЯ ПОДРУЖЖЯ

Чурпіта Г.В., к.ю.н., доцент, доцент кафедри цивільного права і процесу НАВС

Відповідно до ч. 1 ст. 119 СК України за заявою подружжя або позовом одного з них суд може постановити рішення про встановлення для подружжя режиму окремого проживання у разі неможливості чи небажання дружини і (або) чоловіка проживати спільно.

Виходячи зі змісту зазначеної правової норми, можна стверджувати: встановлення режиму окремого проживання подружжя може здійснюватися судом в порядку окремого провадження у разі наявності згоди кожного із подружжя на встановлення відповідного режиму, а також у порядку позовного провадження - у разі відсутності такої згоди хоча б у одного з подружжя.

Для відкриття позовного або окремого провадження у зазначеній категорії сімейних справ подружжя має звернутися з відповідною позовною заявою (заявою) до суду, у якій має зазначити обставини, що унеможливають подальше спільне проживання подружжя, а також мету встановлення відповідного режиму.

При цьому як слушно зазначають Л.Є. Гузь та А.В. Гузь, режим окремого проживання подружжя не передбачає в повному сенсі цього слова «окреме проживання», тобто щоб подружжя жили в різних помешканнях. Вони можуть проживати в одному домі, квартирі, але сім'я як така перестає існувати, подружжя будуть вести окреме господарство, матимуть окремий бюджет, окреме майно.

Під час провадження у справі про встановлення режиму окремого проживання подружжя до судового розгляду, а також судового розгляду зазначеної категорії сімейних справ суд має встановити, чи відповідає встановлення режиму окремого проживання дійсній волі